

EDI IN ZALA STA SE NEKEGA POPOLDNEVA ODPRAVILA V GOZD.

ZALA JE RADOVEDNA DEKLICA, KI IMA RADA NARAVO IN OPAZUJE VSAKO PODROBNOST OKOLI SEBE. JE POGUMNA IN VEDNO PRIPRAVLJENA RAZISKOVATI NOVE KRAJE. NJENI SVETLI LASJE SE SVETIJO V SONCU, OČI PA SO POLNE VESELJA IN ISKRIVE RADOVEDNOSTI. EDI JE NJEN NAJBOLJŠI PRIJATELJ, NEKOLIKO BOLJ PREMIŠLJEN IN UMIRJEN FANT, KI RAD OPAZUJE SVET OKOLI SEBE Z RAHLIM PRIDIHOM PREVIDNOSTI.

IMA KRATKE, RJAVE LASE IN MODRE OČI, KI POGOSTO OPAZUJEJO ŽIVALI V GOZDU. SONCE JE NEŽNO SIJALO SKOZI KROŠNJE DREVES, LISTJE PA JE ŠUMELO POD NJUNIMI NOGAMI. ZALA JE POVESILA POGLED IN SE NASMEHNILA: "POGLEJ, EDI, KOLIKO PISANIH LISTOV! RDEČI, RUMENI, ORANŽNI... JESEN JE RES PRAVA SLIKARKA!"

EDI JE POKIMAL, POBRAL RDEČ LIST IN GA ZAVRTEL MED PRSTI. "IN KAKO LEPO DIŠI PO SVEŽEM ZRAKU. TUDI GOBIC JE VELIKO. MORDA BI LAHKO KATERO PRINESLA DOMOV ZA JUHO?"

ZALA JE SKOMIGNILA IN SE NASMEHNILA. "MOGOČE! AMPAK NAJPREJ MORAVA NAJTI PRAVE, TISTE, KI NISO STRUPENE. POGLEJ, EDI, TUKAJ JE TUDI ŽELOD! VEVERICE SE ZDAJ VERJETNO PRIPRAVLJAJO NA ZIMO IN ZBIRAJO HRANO."

EDI SE JE ZAZRL PROTI DREVESU, KJER JE ZAGLEDAL VEVERICO, KAKO SKAKLJA Z ŽELODOM V GOBČKU. "PRIDNE SO, KAJNE? VEDNO SE TAKO TRUDIJO, DA IMAJO POZIMI DOVOLJ ZA JESTI."

ZALA SE JE USEDLA NA HLOD IN SI POPRASKALA NOS. "TUDI JAZ IMAM RADA JESEN, KER SE VSE PRIPRAVLJA NA ZIMSKI POČITEK. VŠEČ MI JE, KAKO SE GOZD SPREMEMI V PISANO PREPROGO."

EDI JE PRIKIMAL IN IZ NAHRBTNIKA IZVLEKEL TERMOVKO S TOPLIM ČAJEM. "PRAV IMAŠ, ZALA. NARAVA POTREBUJE POČITEK, DA BO SPOMLADI SPET POLNA ŽIVLJENJA. AMPAK ZDAJ PA SI ZASLUŽIVA MALO POČITKA TUDI MIDVA."

OBA STA SE NASMEHNILA, SI NATOČILA ČAJA IN POSLUŠALA, KAKO VETER IGRA SVOJO JESENSKO PESEM MED DREVESNIMI VEJAMI.

